

Discurs de la Diada Nacional de l'Onze de Setembre 2012

Salutació als presents i agraïments al pregoner, l'escriptor Josep Vallverdú, pel seu discurs. També a la Coral Maristes Montserrat per la seva interpretació.

Celebrem un any més a la Seu Vella la nostra Diada. La nostra Diada és la Festa Nacional i és una celebració festiva. Però any rere any, a Catalunya també és el marc on trametem i compartim les nostres preocupacions com a poble, com a nació. Aquest és un any molt difícil per als catalans i les catalanes. L'atur i la disminució dels recursos públics afecten greument moltes famílies i especialment a molts joves. El nostre primer repte, de tots els qui tenim responsabilitats, és superar la situació actual i recuperar el benestar i sobretot tornar a ser amos del nostre futur.

En la Diada fem una mirada a la història, però sobretot mirem el nostre futur. I Catalunya és un país amb futur. Perquè la nostra identitat com a nació la marquen la nostra llengua i els nostres símbols, com la senyera, l'himne, la història i la voluntat de ser una nació. Però a Catalunya també són símbols identitaris l'educació, la cultura, l'art, la protecció social, la nostra capacitat empresarial i la solidaritat, on som en la capçalera del món. I un país així té futur. Un país amb aquests símbols d'identitat té futur. I aquest futur l'hem de protegir i ens l'hem de guanyar. Catalunya ha d'estar en un entorn de progrés i el nostre entorn és l'Estat i és Europa.

La relació amb l'Estat és difícil. Les il·lusions compartides dels anys de la transició queden lluny. Molt lluny. La forma de relació actual amb l'Estat ja no serveix. Cal canviar-la. Cal reformar la Constitució, la relació amb Catalunya i les nostres capacitats de creixement com a país. Catalunya ha de debatre amb llibertat la seva relació amb l'Estat i amb Europa. Les visions independentistes, federals, confederals, cal debatre-les en llibertat, perquè totes tenen un denominador comú: busquen el millor per Catalunya i estimen Catalunya.

També hi ha un altre comú denominador que no existia en els inicis del catalanisme d'Almirall, de Prat de la Riba o de les Repúbliques: Europa. Catalunya ha de tenir el seu marc de desenvolupament com a nació en Europa i en la seva construcció. Però hem de projectar el futur i hem de treballar pel present, i el present vol dir respecte a les nostres institucions, progrés social i finançament just, que asseguri aquest progrés social.

LA PAERIA

El Paer en Cap
de l'Ajuntament
de Lleida

Com deia el President Tarradellas, un país és la Hisenda i la Governació. Ara toca la Hisenda. Ara toca fer costat al Govern i al Parlament defensant un millor finançament, al qual nomenen Pacte Fiscal. Ara toca sumar veus i voluntats sense exclusions perquè no hi hagi passes enrere en l'autogovern, en el nostre respecte com a nació. I que hi hagi passes endavant en el finançament i en el progrés econòmic i social.

Aquest Onze de Setembre sortim al carrer, trametem orgull de nació, fem pinya pel nostra país. Aquesta és la nostra Diada Nacional en un any difícil per les persones i per les institucions. Però Catalunya se'n sortirà perquè té vocació de nació i de futur.

Lleidatanes i lleidatans, Visca Catalunya!

Àngel Ros
Paer en Cap